

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki

Sędziowie: SA Piotr Górecki, SA Jan Futro (spr.)

po rozpoznaniu dnia 26 czerwca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. Z. (1)

przeciwko K. Z. (2)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 marca 2014 r.

sygn. akt XII C 2519/13

1. uchyła zaskarżone postanowienie w punkcie 3 i przekazuje w tym zakresie sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania;
2. oddala zażalenie w pozostałej części.

Jan Futro Bogdan Wysocki Piotr Górecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy umorzył postępowanie (pkt 1), zwrócił powodowi połowę opłaty sądowej w wysokości 5 000 zł (pkt 2) a koszty stron zniósł wzajemnie (pkt. 3). Swoje stanowisk uzasadnił tym, że pełnomocnik powoda cofnął powództwo w sprawie i wniósł o umorzenie postępowania. Zgoda pozwanej na cofnięcie pozwu nie była wymagana gdyż pozew cofnięto przed rozpoczęciem rozprawy. Jako podstawę do rozstrzygnięcia o kosztach procesu powołał przepis art. 182 § 4 k.p.c.

Na postanowienie to zażalenie wniosła pozwana zarzucając, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego gdyż zmierza do obejścia przepisów o zabezpieczeniu i wpisu hipoteki przymusowej. Jej zdaniem powód zmierzał jedynie do uzyskania hipoteki przymusowej na jej nieruchomości i wpis taki uzyskał.

W konsekwencji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne tylko w części.

Pozwana otrzymała pismo pozwanego o cofnięciu pozwu w dniu 27 marca 2014 r. (k. 77).

W tym samym dniu wniosła do Sądu pismo (odpowiedź na pozew), w którym wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu, ale jednocześnie wnosząc o oddalenie powództwa domagała się zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania (k. 64). Pismo wpłynęło do Sądu 31 marca 2014 r.

Zauważyć należy, że w przypadku cofnięcia pozwu zastosowanie w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach znajduje nie powołany w uzasadnieniu postanowienia przepis art. 182 § 4 k.p.c. ale art. 203 § 3 k.p.c..

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego zawarte w art. 203 przewidują, że na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2) a w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów (§ 3).

Orzekanie zatem o tych kosztach przed upływem wskazanego terminu było przedwczesne. Pozwana w terminie złożyła stosowne oświadczenie i Sąd Okręgowy winien o kosztach postępowania w tym w dwóch postępowaniach zażaleniowych orzec zgodnie z powołanym wyżej przepisem.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 386 § 4 k.p.c. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

W pozostałej części zażalenie jest niezasadne. Umorzenie postępowania znajduje podstawę w powołanych przez Sąd Okręgowy przepisach. Również fakt, że ostatecznie pozwana także wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu nie pozwala uznać, że umorzenie postępowania jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Nie podniosła pozwana także żadnego zarzutu przeciwko zwrotowi powodowi połowy opłaty od pozwu.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.

Jan Futro Bogdan Wysocki Piotr Górecki